

РЕШЕНИЕ

№ 2658

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **744** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 26.11.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по н.а.х. дело № 1975/2020 г., е отменено Наказателно постановление (НП) № 479048-F475522 от 10.09.2019 г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Централно управление /ЦУ/ на НАП С., налагащо на [фирма], [населено място] на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от министъра на финансите /наричана по-долу „Наредбата“/.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от ЦУ на НАП, чрез процесуален представител, в която се излагат съображения за неправилност на решението, постановено в нарушение на материалния закон. Развити са доводи в подкрепа на тезата, че процесното НП е изцяло законосъобразно и издадено при спазване на материалноправните разпоредби и процесуалните правила. Иска се от

настоящата инстанция да отмени решението на СРС и вместо това да потвърди изцяло НП № 479048-F475522 от 10.09.2019 г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП С..

Ответникът [фирма], [населено място] редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В производството пред СРС е установено, че на 06.03.2019 г. в 14:25 часа е извършена проверка на обект Магазин за цигари и алкохол, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката е установено, че дневният оборот от монтираното и въведено в експлоатация в обекта фискално устройство с ИН на ФУ № DY 440624 и ИН на ФП №36598660, регистрирано с потвърждение на НАП с №4022757 / 12.02.2019 г., съгласно междинен финансов отчет X, отчет №1000568 / 06.03.2019 г. в 14:42 ч. е в размер на 149,74 лв. Фактичeskата наличност в касата на обекта била в размер на 168,85 лв., съгласно изготвен опис на паричните средства. Фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени суми“. До момента на почване на проверката във фискалната памет на ФУ регистрираният / отчетен дневен оборот е в размер на 149,74 лв. Установената промяна в касовата наличност била в размер на 19.11 лв., като това въвеждане на пари в касата не било отразено във фискалното устройство.

За да отмени НП, районният съд е приел, че сумата, явяваща се положителна разлика е нищожно малка - под 20 лв., а дължимия ДДС е 3,82 лв., с което е приел, че степента на обществена опасност на това деяние в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид е изключително ниска, а вредните последици за фиска са нищожни. По отношение на наложената с НП санкция е посочил, че размерът и е 785 пъти по-висок от дължимия ДДС, в размер на 3,82 лв. Предвид това, е приел, че в случая са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно.

Споделят се правните изводи на първоинстанционния съд, че дружеството ответник по касация не е изпълнило задължението, въведено с нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба №Н-18/2006 г., като не е регистрирало във ФУ чрез операцията "служебно въведени" сумите, представляващи разликата между намерената касова наличност в обекта и общия оборот, отчетен от фискалното устройство.

Нарушената разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредбата задължава извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ да се отбелязва в момента на извършването и с точност до минута в книгата за дневните финансови отчети на страницата на съответната дата. Тази разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства.

Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност, поради което независимо от причината, заради която се дължали парите, всяко движение на парите по касата, е следвало да се отрази. Именно това задължение не е изпълнено от търговеца, поради което с деянието си е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 на МФ. Нарушението е формално и е доказано при сравнението между установената при проверката фактическа касова наличност и отпечатан дневен финансов отчет. В тежест на търговеца е да организира счетоводството си, вкл. и касовата наличност, така че извършените продажби да са надлежно отразени във фискалното устройство и да съответстват на парите в касата. Разликата между наличността и въведените продажби не е била служебно въведена, каквито са изискванията на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г., издадена на основание чл. 118 от ЗДДС.

Съгласно редакцията на разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС: "лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. На дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв., която съответства на предвидения в закона минимален размер.

Касационната инстанция споделя извода на районния съд, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради маловажност на нарушението. Разлика действително е твърде малка /под 20 лв./, а дължимият ДДС би бил 3,82 лв. /г.е.загубата за бюджета/. При него, санкция от 3000 лв., която е минималната по закон, действително е прекомерна.

Предвид изложеното, решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от изложеното Административен съд София, XX-ти състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.11.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по н.а.х. дело № 1975/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.